СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 45. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 25. лютого, 1928. VOL. XXXVI. No. 45. Jersey City, N. J., Saturday, February 25, 1928. THREE CENTS.

СЕНАТОРИ В СТРАЙКОВІМ ОКРУЗІ

РОБІТНИЧІ ПРОВІДНИКИ ДОБИВАЮТЬСЯ УЧАСТИ В ОБІЗДЦІ.

ПИТСБУРҐ, 23. лютого. — Сюди приїхали чотири сенатори федерального конґресу, щоби розслідити положення промислу мягкого вугля, а спеціяльно стан страйкуючих майнерів.

У слідстві беруть участь: Френк Ґудинг з Айдаго, як предсідатель комітету; Бертон Ґвілер з Монтани, Роберт Ваґнер з Ню Йорку, Пайн з Оклагоми й Джесі Меткаф з Ровд Айленда. Послідний не приїхав ще через недуґу.

Сенатори почали переслухувати страйкуючих майнерів. Провідники робітничих юній зажадали сейчас, щоби сенатори дозволили їм бути присутними при слідстві. По довгій дебаті сенатори дали дозвіл, і від тепер представник майнерської юнії все буде товаришити комітетови.

ГУВЕР ЗА ПРОГИБІЦІЄЮ.

ВІН УВАЖАЄ ПРОГИБІЦІЮ ВЕЛИКИМ ЕКСПЕРИМЕНТОМ.

ВАШИНҐТОН, 23. лютого. — Сенатор Гувер, який недавно зголосив свою кандидатуру на номінацію на уряд президента Злучених Держав, вислав сенаторови Борі публичну відповідь на його запит у справі прогибіції.

У сьому листі секретар торговлі заявляє, що колиб йому вдалося стати президентом Злучених Держав, він виступавби за прогибіцією та її строгим виконуванням. Він уважає прогибіцію великим досвідом Злучених Держав. Він підчеркує економічне значінне прогибіції.

Се є третя відповідь на відомий запит сенатора Бори. Сенатор Вилис, який уже дав таку відповідь, назвав відповідь Гувера неповною та викрутом.

ХОЧУТЬ ЗГОДИ В НІКАРАҐВІ.

ПРОПОНУЮТЬ КОМПРОМІС МІЖ ПАРТІЯМИ.

МАНАҐВА, Нікараґва, 23. лютого. — Американські маринарі поновили свій наступ на позиції Сандіна.

У Нікараґві проявився рух за полагодженням нутрішної незгоди між партіями дорогою компромісу. Аранжери сього руху пробують виставити кандидатом на президента Нікараґви людину, на яку моглиби згодитися і партія консервативна й партія ліберальна. Американські команданти дивляться на сей плян як на плян, викликаний бажанням позбутися американського нагляду над виборами.

ВБИЙНИК, ЩО ПІДПАЛИВ ЖІНКУ, ПИШЕ ВЛАСТЯМ ЛИСТА.

БЕРНАРДСВИЛ, Ню Джерзі, 23. лютого. — Поліція далі слідить за чоловіком, що мав убити панну Марґарету Бравн, облявши її одіж нафтою та підпаливши її. Тепер поліція має в своїм посіданню незвичайно цікавий доказ проти вбийника, і по ньому сподіється попасти скоро на його слід.

Маршел сього бюра саме дістав нині почтою листа від непідписаного мущини, у якім автор признається до вбийства панни Бравн та звертає частину добичі, яку він добув з убитої підчас нападу. У листі пише автор, що він залюбився був у панні Бравн та хотів з нею женитися. Панна Бравн заявила йому, що вона ніколи не вийде за бідного чоловіка. Через те він став удавати богатого студента медицини, і при помочи такого обману намовив нарешті панну, що вона покинула службу та мала за нього віддатися. Підчас подорожи він „пробував з неї скористати", але вона не надавалася. Він тоді вдарив її твердим предметом по голові, приголомшив її, та думаючи, що вона вже згинула, обілляв її нафтою, підпалив і лишив там у ліску.

Тепер, каже він далі, він має досить ґазоліни та втікає скоро в невідомім для поліції напрямі. Колиб поліція його догнала, він буде боронитися до останку сил та не дасться взяти живим.

З тим він звертає поліції бонди, зрабовані з панни Бравн, та 500 долярів готівкою. Сей факт переконує поліцію, що автор листа є справді вбийником панни Бравн.

БЕЗРОБІТТЯ В МАЛЯРСЬКІМ ПРОМИСЛІ.

НЮ ЙОРК, 23. лютого. — На зборах малярської юнії розглядали питанне, як боронитися малярам проти обнижування заробітної плати. Збори постановили тепер проти сього обнижування не протестувати, бо в промислі панує сильне безробіття.

Після обчислення місцевих відділів сеї юнії, в місті Ню Йорку є тепер коло 7,000 безробітних малярів.

ЧИ ВАРТА ЩО ЖИТТЯ БЕЗ РУКИ?

НЮ ЙОРК, 23. лютого. — У місцевому шпитали для калік лежить 59-літний Чарлз Кук Полдинг, віцепрезидент Нюйорських Центральних Зелізниць. Хорий він на ґанґрину правої руки. Лікарі кажуть, що рука має бути зараз втята, якщо він хоче вийти з недуги з життєм.

Полдинг побачив перші признаки недуги ще три тижні тому назад, — се було знечуленне кінців пальців, — але пішов до шпиталя тільки в послідний понеділок, коли недуга обняла вже була майже всю руку. Тепер він противиться операції, кажучи, що без руки жити не варто.

ПРОДАЮТЬ БРИЛЯНТИ.

АНТВЕРПІЯ, 23. лютого. — Совіти кинули на ринок велику скількість брилянтів, які забрали від шляхти і буржуїв в Харкові і Екатеринославі. Брилянти продаються в Амстердамі і Лондоні, а є їх так велика скількість, що готові спрининити катастрофу в торговлі з брилянтами, бо спадок цін на брилянти неминучий.

АФРИКАНСЬКІ ДОЛЯРИ.

В 1914 р. перед війною помер у півд. Африці в Порт Наталь міліонер Джеймс Делявар, який лишив 93 міл. дол., а мов на глум ніяких нащадків. Гроші лежали в банку і росли як на дріжджах. Аж ось у містечку Просніц (Чехословаччина) якась жінка Делявар пригадала собі, що її небіщик чоловік, — не менше і не більше, а африканський мурин — згадував їй про свого дядька Делявар, міліонера. Пані Делявар зробила все, що могла, щоби доказати своє посвояченння з покійним міліонером. Вибухла війна, справа протягнулась. Тимчасом один інжинір, Секора, що допомагав цій дамі дістати спадщину, познайомився з якимсь шофером, що знав прегарно відносини в південній Африці, і хотів його вжити до посередництва, щоби привезти ці міліони. Шофер Копаль згодився, взяв усі документи і поїхав до Відня до адвокатів, що мали леґалізувати ці документи і перекласти. І щез він на довго. Секора ждав довго на нього і на міліони і нарешті доглупався, що гроші міг уже хтось узяти. Шофера віднайшли, арештували, але він від усього відпекується. Ні грошей ні паперів нема. Не є виключене, що з африканськими долярами гуляє по світі той, хто найшов спосіб, як їх видобути легко і без спільників.

МАГОМЕТАНСЬКА МОЛИТВА У ВАТИКАНІ.

Афганістанський король Амануля, відвідавши Рим, був прийнятий папою з виїмковими почестями. Преса підкреслює, що Ватикан покористувався церемоніялом, якого не вживали навіть при відвідинах европейських королів. Аманулю привезли до Ватикану незвичайні ґалеві карити, а пять нових авт із папськими гербами. Афганістанських гостей приняла почесна ґвардія із папських і „швейцарських" лицарів, а папська орхестра заграла афганістанський національний гимн, в якому є теж молитва до Алляга. Перший раз у межах Ватикану папська капеля грала магометанську молитву! У престольній салі Амануля сидів на фотелі біля папи і вів з ним (через перекладчика) чверть-годинну розмову. Цікаве, що і при зустрічі і при прощанні із традиційного церемоніялу відпали два пункти: гість ані не клякав перед папою ані не цілував його в руку, тільки склав глибокий поклін. Після скінченої розмови Амануля дістав від папи високий папський ордер і гарну фотографію з підписом.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС.

Дня 14. січня в. р. почався у великій салі львівського окружного карного суду при вулиці Баторого процес проти 17 молодих Українців, обвинувачених за державну зраду, шпіонажу, публичне насильство і т. п. Двом з обвинувачених, а саме В. Атаманчукові і І. Вербицькому акт обвинувачення закидує співучасть в убивстві куратора Собінського дня 19. жовтня 1926 р.

Процес відбувається серед незвичайного заінтересовання публики перед лавою присяжних, серед яких нема ні одного Українця, і триватиме около 5 тижнів. Цілий судовий будинок, внутрі і знадвору, обставлений щільно поліцією. Цілий її відділ сидить зараз за плечима обвинувачених.

Акт обвинувачення, що займає 132 сторін битого друку, уявляє собою цілу розвідку про мниму українську військову орґанізацію та її діячів і є побудований виключно на поліційних розвідках і донесеннях конфідентів і провокаторів.

Перші два дні розправи заняло читання акту оскарження. Акт оскарження стверджує, що вбивство Собінського було актом політичної демонстрації та що того вчинку мусіла доконати політична орґанізація, а саме українська військова орґанізація. Третього дня переслухувано як першого з обвинувачених Василя Атаманчука, який заперечив усе, що йому закидує акт обжаловання, а натомісць розповів, як його постійно переслідувала й мучила поліція.

ДАЛЬША ЧИСТКА.

На засіданню Комуністичної Партії заявив Углянов, що у відношенню до опозиціонерів, які лишилися ще в партії, завдання в тому, щоби перевірити теперішню їх роботу та продовжувати переведення постанов 15. зїзду, тобто дальшої чистки опозиції.

ПОШАНА ПІСЛЯ СМЕРТИ.

„Красная Газета" нарікає, що із російських цвинтарів щезають систематично всі цінніші памятники, і що цвинтарні сторожі не можуть дати собі ради із злодіями. На одному із цвинтарів украли в останнім часі всі бюсти визначних російських письменників, з виїмком одного Ґлеба Устенського. Член Академії Наук Ґінсбурґ радить на майбутнє робити нагробники з цементу.

АРЕШТ НАСЛІДНИКА РОСІЙСЬКОГО ПРЕСТОЛА.

Між селянами Марійської области від довшого часу ходила чутка, що син Миколи II., царевич Олексій, живе. Скривався він у манастирі і вряди годи виходив на світ в одежі черниці. Його піймали і ствердили, що він називається Олександер Савін, має 23 літ і живе від довшого часу на кошт легковірности російського селянства.

ТАКОЖ КОНКУРС КРАСИ.

Із Капштаду приходить через англійську пресу весела звістка: одно племя Муринів у Конґо зорґанізувало в честь приїзжих до них мандрівників-Европейців жіночий конкурс краси, себто між своїми жінками. (В одному із останніх чисел „Життя та Знання" є фотоґрафія, як ці африканські красуні стоять у ряді при таких конкурсах!). Членами жюрі були Европейці, що сами мусіли роздавати нагороди; на це вони возять із собою дешеві цяцьки, старі непридатні частини ґардероби, пудру, намазку для губ, тощо. Нагороджено 10 Муринок. Щож виявилось? Не перші нагороджені мали найбільший успіх між своїми земляками, а зовсім інші: ті, що дістали в нагороду пляшки кольонської води. Дикуни мають добрий нюх; зараз зміркували, що ця вода пахне алькоголем. І тому старались її придбати всякими пестощами. Дехто із нас теж бачив, як кавказькі члени російської армії випорожнювали підчас війни хапчиво пляшки кольонської води!

ЯК ЖІНКИ РІШАЮТЬ ВИСЛІД ВИБОРІВ.

При виборах до чеського сойму переведено в місці Майнц окреме голосовання для жінок. При висліді переконалися, що жінки віддали 13,868 голосів на національні партії, а 5,610 на соціялістичні. Мужеських голосів на праві партії було лишень 11,200, так, що жіночі голоси рішили їх побіду.

З ЖАЛЮ ЗА ШЕФОМ.

Недавно донесли часописи про самогубство ветеринарного лікаря в Борщеві д-ра Данила Яроша. На другий день по самогубстві д-ра Яроша позбавив себе життя рядовик ветеринарного куріня К. О. П. Іван Таращук, що працював з д-ром Ярошем. З полишеного листу довідуємося, що Таращук застрілився з жалю за шефом.

ЗА ЗРАДУ.

З Ковна повідомляють: Суд у Вількомирі розглядав справу д-ра Гриневича, обвинуваченого в тому, що підчас війни, хоча був литовським підданим, служив у польській армії. В 1924 р. вернув обвинувачений до Вількомира, де його, за зраду, засуджено на вісім літ примусових робіт.

ТЕЛЕВІЗІЯ — ДОКОНАНИМ ФАКТОМ.

Фаховцеві у ділянці телевізії Бейрдові вдалися успішні досліди на шляху Лондон—Ню Йорк. Телевізія між Лондоном і Ню Йорком сталася фактом. Досліди, переводжені останніми днями, дали такий вислід, що лице і руки людей бачсно на другому боці океану. Лиця були ще трохи затерті, але фаховці сподіються, що винахід небаром буде удосконалений й образи можна буде переносити зовсім чисті і виразні.

ПО ВИБОРАХ В ЯПОНІЇ

РОБІТНИЦТВО ЗДОБУЛО ВСЕГО 8 МАНДАТІВ. А ВСЕ ТЕ ЧЕРЕЗ РОЗБИТТЯ ГОЛОСІВ НА МНОЖЕСТВО РОБІТНИЧИХ КАНДИДАТІВ.

ТОКІО, 23. лютого. — Перші вибори, що відбулися на підставі права загального голосовання, не принесли урядови більшости. Урядова партія і опозиція здобули майже такі самі скількости місць в парляменті. Премієр Танака знайшовся супроти цего в тяжкім положенню і повинен або зрезиґнувати, або розписати нові вибори. Та це послідне річ дуже коштовна і тому треба буде дотеперішньому урядови тягнути керму держави далі.

Робітники здобули при виборах всего тільки 8 мандатів, які не йдуть ніяк в парі з тою численністю, з якою виступили робітники до голосовання. Не здобули більше мандатів тільки тому, що робітничі голоси були розбиті на множество робітничих кандидатів.

ТАРИФОВІ ПОЛЕКШІ ДЛЯ АМЕРИКИ.

ВІДНОСЯТЬСЯ ВОНИ ДО ВИВОЗУ ХЛІБОРОБСЬКИХ МАШИН ДО ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 23. лютого. — Сотки тисяч долярів зискають американські фабриканти рільничих машин, що вивозять їх до Франції. Парлямент знизив цло на імпорт рільничих тракторів. Найбільше зискає на тім Форд, бо він найбільше тих машин експортує до Франції. В французьких портах лежить тепер цілий склад машин Форда, що вартують $500,000.

БОЇТЬСЯ ЇХАТИ АЕРОПЛЯНОМ.

АЛЕ ПРЕЗЕНТ З АЕРОПЛЯНУ ПРИНЯВ. ГОСТИНА АФҐАНІСТАНСЬКОГО МОНАРХА ЗА ДОРОГА НА РЕПУБЛИКУ.

БЕРЛІН, 23. лютого. — Німці забігають ласки в монарха Афганістану, подібно до других народів. Розповідають йому, що незабаром буде воздушне получення між Берліном, Москвою а Кабуль, столицею Афганістану. От тому запросили його оглянути німецьку воздушну фльоту та переїхатися аеропляном. Монарх аероплянн оглянув, але їхати не захотів. Казав, що поїде другим разом. Не захотів рівнож полювати. За те приняв в дарунку аероплян Юнкера, вартости 250,000 німецьких марок.

Републиканці зачинають по трохи вже нарікати на гостину. Кажуть, що це за дорога штука для задовженої републики.

АРЕШТУВАЛИ ЗУБКОВА.

НОВИЙ СКАНДАЛ З ЧОЛОВІКОМ СЕСТРИ БУВШОГО НІМЕЦЬКОГО ЦІСАРЯ.

БЕРЛІН, 23. лютого. — Александер Зубков, двацять кілька літний муж 65-літньої принцезни Вікторії, сестри бувшого кайзера Вільгельма, волочиться далі по нічних берлінських льокалях, пиячить і доводить до скандалів. Вправді принцеза заявила недавно, що він ідеальний муж, але це не перешкаджало Зубкову запиватися в однім з нічних льокалів та побити малого хлопця, що услугував. Успокоїла Зубкова доперва поліція, котра його арештувала. Кажуть, що тепер вже будуть його депортувати з Німеччини.

ДОІСТОРИЧНІ ПАМЯТНИКИ.

НІЦЦА, 23. лютого. — На італійсько-французькій границі розпочали з рамени італійського уряду розкопки, щоби добути з землі памятки старовини. Вже в перших днях знайдено щоку ріноцера і кости ґіпопотама.

На руїнах давної оселі Етрусків Попульонії найдено при розкопках гріб з перед 2600 літ. В гробі найдено кістяк і багато виробів з бронзу і золота, брошки, перстені, кульчики, ножі, мечі, списи і т. д.

„ЗАМАХ" НА ПІЛСУДСКОГО.

ХОТІЛА ДІСТАТИСЯ ДО АРЕШТУ, ЩОБ МАТИ ЇДУ І ДАХ НАД ГОЛОВОЮ.

ВАРШАВА, 23. лютого. — Варшавська поліція триюмфувала, але не довго. Бо ото вдалося їй прилапати якусь жінку Стебінську, що здирала афіші, що були звязані з виборчою аґітацією. Коли її перешукували, найшли в неї письмо „Чорної Руки", яка взиває її до виконання атентату на Пілсудського. В письмі були подані адреси осіб, котрі мали достарчати їй потрібні до замаху прилади.

Розглянувшися по тих особах та розвідавши минувшість Стебінської, прийшла поліція до переконання, що письмо те було написане самою Стебінською. Вона хотіла в той спосіб кинути на себе підозріння, щоби дістатися вже раз до арешту та мати тепле місце і ложку теплої страви.

$120,000,000 ЗА 15 МІНУТ НА ПРЕСУ.

ХОДИЛО О НОВИЙ ВЕЧІРНИЙ ОРҐАН ДЛЯ ПРОВІНЦІЇ.

ЛОНДОН, 23. лютого. — Видавнича спілка помершого не так давно лорда Норткліфа рішила поширити своє видавництво на провінцію і видавати для неї вечірний орган. В тій ціли оголосила вона нову субскрипцію на $15,000,000. В чверть години по оголошенню субскрипції зголосилося нових субскрибентів на суму 120 міліонів долярів.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" ([illegible])
FOUNDED 1893
[illegible] newspaper published daily except Sundays and Holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.	
[illegible]	$ 7.00	На рік	$ 7.00
[illegible]	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
[illegible]	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
[illegible] Rates:		В Джерзи Сіті і Загряницею:	
[illegible]	$10.00	На рік	$10.00
[illegible]	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
[illegible]	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯК ЦЕ РОЗУМІТИ?

Підносив один з наших читачів, що сам „Місіонар" сконстатував, що „переводиться хаос і руїна", що навіть в рядах вірних української греко-кат. дієцезії спокій, лад і порядок. Тому здивувати може кождого, чому саме тепер, коли спокій, виринули нові оборонці рутенської політики еп. Богачевського. А не інтересувалися би ми ними, бо нема ким і чим, колиб вони не пхали пальців до нашої орґанізації і ґазети, колиб не кидали калюмніями і не намагалися підривати довіря наших членів до орґанізації. Ми певні того, що їх робота сповзне на нічім. Що до цего, нема в нас найменшого сумніву і ніякої обави. А коли ми мимо того згадуємо про ту кертичну роботу, то робимо це головно з обовязку, що треба нам в пресі підносити всякі обяви нашого життя, здорові, благородні, ідейні і взнеслі, а заразом і гнилизну. А на нікчемних і безхарактерних поступках можна навчитися навіть того, що виплатиться в життю бути чесною і благородною людиною. Бо доля нікчемних все одна: треба котитися чимраз далі в долину. Це вже свого рода фізичне правило, яке вони знають. Тому і добачують свій ратунок єдино в тім, щоби потягнути за собою в пропасть чимраз більше других, а навіть цілі ґазети, або й цілі орґанізації. Бо вони тої думки, що коли впадуть другі, то їм лекше стане, то для них трапиться нагода вийти на верх, стати лідером, дістати джаб в орґанізації чи в редакції, а в других ласку в епископа, а з нею доживоття на нюйорській чи якій другій товстій парохії.

От і причина появи нових оборонців греко-кат. церкви в Америці. Це оборонці свого власного жолоба. Того, що вже мають, або того, що його думають осягнути. Нема тут ніякого принціпу чи якоїсь хоч би християнської ідеї. І власне тому, що нема тут ніякої ідеї, могли собі тепер подати руки люде, що ніколи не мали з собою нічого спільного.

Тому саме станули в однім ряді: протестант, католик і соціялствуючий оборонець і всі разом виправдують еп. Богачевського та пускають між нарід посланія в його обороні. І хай ніхто не попаде в блуд і не подумає, що тут ходить дійсно о оборону епископа Богачевського. Не про нього їм ходить і не про церкву, а про свої користи і про те, щоби знищити силу нашої орґанізації і її величезний моральний вплив на нашу іміграцію, який вона здобула своєю кількадесятлітньою важкою народньою працею. Бо колиб не сила нашої орґанізації, то чи можнаб було в Америці відсвяткувати як слід десятиліття смерти Франка? Чи не булиб наших людей застращили і з церков повиклинали, колиб були важилися брати участь у таких святах? І чи булиб відважилися наші люде боронити свого майна, колиб не наша орґанізація, що виховувала їх не на рабів, а на тих, що повинні вміти постояти за свої права?

„УДАРНА КАМПАНІЯ"

Люблять большевики „ударні кампанії". То буржуїв розстрілювали в ударному порядку, то майно забирали, то церкви грабували, а тепер хліб видурюють теж в „ударному порядку".

Московські „Ізвестія", відвели спеціяльно цілий лист для тих „ударів". „Ударяють, ударяють", а хліба однаково мало везуть. Вже яких причин не видумують: і селькори і представники влади. Бо як мало зібрав хліба той чи инчий хлібозаготовитель, зараз громи з центра. Тут тобі і „спячка" і „недбайливість" і ще ціла низка усяких неґативних прикмет.

„Після довгих балачок зав (менаджер) нарешті умовив козака не везти до „частника" (приватного торговця) — пише якийсь селькор (сільський кореспондент) з Кубані. Виходить, не легка робота з хліборобом. Треба десь спеціяльні курси пройти, щоби уміти умовляти, бо инакше не буде що за кордон вивозити. Влада нарікає, що не добре пояснили хліборобові завдання, яке стоїть перед ним і мовчить про те, що селянинові треба не папірці з державної експедиції заготовлення червінців, а мануфактура, залізо, нафта, чоботи.

Тепер, хваляться селькори, прийшов „перелом", і селяне, мовляв, потроху зачали везти зерно, але, мовляв, ще не зовсім. Коли, пишуть, дійде до стільки, а стільки, тоді буде виконано програм. Але чи буде виконано, невідомо, бо найліпший район та найбільше хлібний — Зиновієвський, себто колишній Елисаветський виконав завдання лише на 47 відсотків.

— Які-ж причини гальмують заготовку? — питається кореспондент і тут же дає відповідь.

— Перш за все слабість, коли не повна інертність місцевого, особливо сільського апарату.

Це так пише кореспондент. Далі говорить, що потроху зачинають розгойдуватись, а трохи нижче знов спускає з тону і признається, що:

— Розгойдуються слабо, до тогож утруднення зі збором шерів по кооперативах. Чому-ж кооператори не натискають на своїх шеровців?

Кооператори виправдуються. Вони постановили, а селяне не поспішають.

І так майже по всій Україні.

„Степ та Лівобережжа — житниця України. А хліб іде на північ. Виходить, не України, а Московії, як це було і за царату. Даремно шукати в ґазеті якихось відомостей про „хлібозаготовки" в Московщині; навіть за Сибір згадано мимоходом. Усе-ж таки чим пояснити, що українське селянство все таки везе хліб? Розгадку находимо в томуж числі московських „Ізвестій".

„Ужиті орґанами власти засоби примусили „частника" на Поділлі, Волині та Чернигівщині припинити свою роботу, а місцями звернути патенти" (дозволи на торговлю).

Одним словом, закрили можливість українському селянинові продати хліб, кому він хоче, а потреби села не задовольнили. І все таки, не дивлячись на утиски, загрози, а разом і прихвалювання „успіху ударної кампанії", завдання не виконано і, хто-зна, чи буде виконано, бо український селянин навчений і приховує. Ніяким обіцянкам не вірить, а „важливого завдання" „рабоче-крестянской власті" знати не хоче.

Одно ясно Українцям: Як колись так і тепер Україна служить житницею Московії.

В. Чоколовський.

В редакції.

— Ви сьогодня палили? — питається шеф прислугача.

— Так.

— А чому співробітники дріжать?

— Ви зайшли.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА КАЛЄНДАР.

Допись про зміну календара викликала в нас немало шуму. Редакторам певно й не снилося, що стільки може наробити сей голос читача. Вони певно думали, що читачі, прочитавши допись, візьмуть її за голос одного читача, та що ті, які з тим не годяться, скажуть сейчас свою думку, як сей дописуватель сказав свою. Але так не сталося. Як тільки допись зявилася, богато чомусь узяло її за думку редакції, а як уже думка редакції, думали собі, то як редакція дозволить сказати комунебудь інакшу думку?

І пішли догади. Як редакція за зміною календаря, то чому вона за зміною календаря? І замісць роздумувати над тим, чи зміни нам треба, стали думати за всяке таке, що за те й думати не варта.

Повторилося зовсім таке саме, як уже раз було підчас дискусії за виїзд делеґації від американських Українців у совєтську Росію, чи на радянську Україну. Редакція відразу заявила свою думку тай сказала, що вона в корисність такої прогульки не вірить, але все таки дозволила читачам, які інакше думали, сказати своє слово. Мовляв, попробуйте переконати наших людий, що редакція не має слушности. Але се поступовання редакції люди сейчас узяли за прихильність до пляну делеґації. У чужих ґазетах уже навіть лайливі редактори лаяли нашу редакцію за те, що вона до Москви їхати збирається. Лаяли лайливі редактори, а прихильники делеґації писали й писали, але таки не переконали. Лайливі редактори помилилися між брехунів, а прихильники делеґації куди инде. Здавалося, навчилися наші люди. Вже на будуче такого не буде.

Але видно нашого чоловіка треба десять разів учити. Ще пів року не минуло від делеґації, а подав дописуватель думку про зміну календара. Розумні люди взялиби зараз справу на розум і спиталисяби:

Чи розумно заводити в себе новий календар? Чи розумно зробили ті люди й народи, що його вже в себе завели?

Чи ми, Українці, находимся тут у якімсь винятковім положенню? Чи може другим народам добре календар заводити, а нам ні?

Може є одні арґументи за заведеннем, а другі арґументи проти? Коли так, то котрі арґументи переважають? Чи шкоди зі заведення нового календара більші, чи користи більші?

Може таке бути, що з приватного інтересу ліпше завести новий календар, з інтересу народа краще старий задержати. Я не кажу, що воно так є, але може так бути. Коли так булоби, то треба подискутувати над сим питанням: чи так воно є? А коли так воно є, то що має мати перевагу в сьому случаю: чи приватний інтерес членів нації, чи інтерес нації як цілої?

Ось маємо виразні питання, за які треба дискутувати, над якими треба думати, і на які треба шукати розумної відповіди. Лишень нерозумний чоловік буде ломити собі голову над такими питаннями, як те: а чому редакція помістила голос читача за зміною календара?

Один читач Свободи каже мені: „Я думаю, що сей дописуватель зле думає, і написавби редакції свою думку, але вони видно мого голосу не помістять. Коли вони помістили голос за зміною, то знак, що вони таксамо думають".

Хоч як я пробував переконати його, щоби таки написав свій голос, він за ніщо не хотів написати. Через те я написав отсю допись, щоби поставити питання перед людьми ясно та щоби напятнувати тих всяких сиромудрих мудрців, які стидаються своєї власної думки, але до сього не хочуть признатися, а тільки шукають викрутів за всякими пустими догадами.

Календарник.

ГОЛОС ЗА ЗМІНОЮ КАЛЄНДАРА.

Прошу помістити на сторінці Голоси Читачів дещо про наш старосвітський релігійний календар.

Читаючи число 41. Свободи в справі зміни календара, я скажу, що тих фактів, наведених дописувателем, не можна заперечити. Таких фактів можна навести богато більше. Кождий Українець, що йде за старим календарем, можу подати їх більше з власного життя.

І мені теж прийшлося поносити через календар матеріяльну й моральну шкоду.

Перший факт. Було се в 1918. році. Я не пішов до роботи на Різдво. На другий день бос мене відправив з роботи. Я не робив через три місяці. Я мав по 2 доляри денно. Отже я стратив через календар 150 долярів.

Другий факт. Се було в 1927. році. Одна дівчина, що найшла собі роботу на 25 долярів у тиждень, стратила її через те, що не пішла на роботу на Різдво. Дівчина не робила через два місяці, і стратила коло двіста долярів.

Третій факт, мені відомий. Майнер мав юнійний мітінґ. Він каже президентови: „Пане президенте, я маю велику справу. Я просив свого боса о один день відпустки на Кризмус, бос казав мені, що як не вийду на роботу, то більше не маю роботи".

Президент юнії відповідає: „Так, приятелю. В Америці Кризмус уже був. Як стратиш роботу, то твоя вина".

Так він висміявся з наших Українців публично, бо на галі було до двіста людий. Майнер мав шестеро дітий, і мусів іти до роботи, бо боявся втратити роботу.

Ну, і що то за Різдво Христове? Одні в майнах роблять, а другі в церкві службу правлять. Як кажуть люди, до церкви дзвонять, а фабрики й брехи до роботи трублять. То педляр до хати прийде, за хвилю ґросерник ордер привезе, або іншуренс аґент прийде до хати намовляти нас до англійської компанії. Що се за Кризмус?

Я знаю, що найдуться такі люди, які скажуть, що приняти григоріянський календар се значить, на польське пристати; що се пошкодить Українцям, тощо. Я скажу, що сього не буде; що сі люди помиляються. Подивімся на Анґлійців, Італійців, Чехів, Литвинців, і другі цивілізовані народи. Вони приняли григоріянський календар, а Поляками не стали. Кождий свою мову й культуру шанує.

Треба нам знати, що григоріянський календар не польський календар. Що його приняли Поляки, то тим він ще не став польським. І через те, що ми його приймем, то ми теж Поляками не станемо.

Я думаю, що се навіть може помогти Українцям, бо я знаю, що є богато наших дітий, які стидаються своїх батьків через календар.

Николай Колодій.

В. Кедровський.

1917 РІК.

Передрук заборонений. — Всі права застережено 1927 р.

(43)

За місяць-півтора у Комітеті відбулася реорганізація за перевибори президії, а також розділ праці. Після того внутрішня організація Комітету була така: С. Петлюра, голова комітету; В. Кедровський, заступник голови та завідуючий мобілізаційним відділом; С. Колос, секретарем; С. Письменний, членом президії та завідуючим справами фльоти; А. Певний, членом президії та завідуючим орґанізацією Вільного Козацтва; В. Павленко, представником при ставці верховного командування; А. Пилькевич, представником при Головному штабі у Петрограді; А. Жуковський, представником при Генеральному Штабі у Петрограді; М. Полоз, представником при кабінеті військового міністра у Петрограді; Скріпчинський, представником при штабі Південно-Західного фронту і т. д.

Робота в Комітеті розпреділялася по таким відділам, які згодом доповнювалися спеціяльними технічними, броневими і т. д. в міру потреби для чого кооптувалися відповідні члени до праці в Комітеті.

1. Аґітаційно-просвітний і орґанізаційний з редакційно-видавничим відділом на чолі з Д. Ровинським, а раніше був А. Пількевич.

2. Інспекторський (командний склад українських частин) під головуванням ґенерала М. Іванова, раніше був Скріпчинський.

3. Мобілізаційний (орґанізація українських частин, українізація їх) та військової комунікації під керуванням В. Кедровського, раніше Поплавки.

4. Канцелярія Комітету під керуванням секретаря В. Потішка.

5. Комендатура Комітету та орґанізація Вільного Козацтва А. Певний, раніше був Д. Ровинський.

6. Юрист-Консульський відділ під керуванням М. Левицького.

7. Строєвий відділ (вироблення положень, статутів військових, то що) під керуванням Поплавки.

8. Комісія спеціяльних служб на чолі з ґенералом Кондратовичем.

9. Санітарно-медичний відділ під керуванням доктора Д. Одрини й з ветеринарною секцією при нім на чолі з ветеринарем Сиво-Шапкою.

Пізніше був орґанізований Військово-Інженерний відділ під керуванням кооптованого для цього в Комітет інжиніра М. Щумицького.

Це були головні відділи й розподіл праці, які зберіглися до перетворення Генерального Комітету у Військове Міністерство та до створення Генерального й Головного штабів української Армії після третього Всеукраїнського Військового Зїзду.

Инші члени Ґенерального Комітету хоч і не мали керуючих призначень, теж мусіли працювати день і ніч не покладаючи рук в ріжних комісіях по розробленню плянів, статутів чи в командіровках при ріжних випадках. Особливо багато праці з цих членів було спало на плечі Ф. Селецького, А. Чернявського, що довго перебував у Москві формуючи там українські части, та инших.

Оцінюючи працю Ґенерального Комітету, треба завжди памятати ті обставини, при яких вона проводилася. Треба завжди памятати ті спочатку слабі українські національні сили, на які він спирався в боротьбі проти незмірно міцніших ворогів, що боролися з „сепаратизмом". Якщо Комітет не дав себе спровокувати й дійшов до того часу, коли перетворився у військове Міністерство та Ґенеральний і Головний штаби української армії, то він мусить завдячувати головне умілій та обережній, а разом з тим і послідовній тактиці, яку провадив його голова С. Петлюра, що увесь час був душею й мотором українського військового руху.

* * *

Тому, що всі члени Ґенер. Комітета офіційно рахувалися дезертирами з російської армії тому жадного утримання з російських державних комітєтів, як то було для членів загально-російських організацій, вони не отримували. Отже матеріяльне становище більшости з них було важке. Доводилось жити в другорядних готелях, у номерах з одним ліжком, по три, чотири душі, а декому ночувати там, де прийдеться. По кілька днів під ряд, коли не було часу поїхати на салдатський обід, у касарні Богданівського, чи запасного полку, доводилось проживати на одній-двох шклянках кислого молока зі шматком хліба, зїдженого в дешевенькій „Ліфляндській" столовці. Я, одержуючи гроші з дому, що висилала мені дружина, жив порівнюючи від других ліпше, але все таки ніколи не мав навіть порядної для себе кімнатки, а взагалі побільшости жив у „приймах" у номерку (чотири кроки ширини й 8 довжини) члена Генер. Ком. С. Письменного. Там майже завжди на „ночівлю" збиралося нас до 6 душ. Але ці особисті негоди нас не страхали, не зломлювали нашого духу й працездатности. Ми їх чомусь не помічали й до Ц. Р., яка теж мала засобів обмаль, за грішми зверталися лише на „канцелярські потреби". В таких обставинах напівжебрацького життя перебував мозок народжуючоїся української національної армії. Він жив непереможною вірою в успіх своєї праці, вірою у свою ідею, високим почуттям обовязку перед народом і тими сірими героями, що там, у полі, несуть тяжкий хрест вояка, одночасно борючись за своє національне відродження, за кращу будучину свого рідного краю.

Не дивлячись на важкі, що-ді трагічні умови праці й боротьби, ні на одну мить, ні в одного члена Ґенерального Комітету тоді не виникало сумніву в конечности своєї перемоги. Віра ця в нас була як витвір, як концентрація тої фанатичної віри, якою горів кожний свідомий український вояк. У нас вона була тим фокусом, в якому вона концентрувалася разом з волею, разом в прагненням до утворення своєї національної армії, що вже стала незломною ідеєю у кожного Українця в російській військовій шинелі. Звідси вона мала відбивати й переломлювати всю ріжнобарвність проявів національних домагань в армії, збираючи їх в один могутній промінь. Нашим обовязком було створити з військових Українців один могутній сталевий молот, щоби ним уже трощити всі перепони, що стрінуться на шляху прагнень українського народу.

Иноді мені здавалося, що кожен з нас не має своєї власної волі, своїх почувань, а що ми, Генеральний Комітет, є колективом одної імперативної, непохитної волі військових мас, а тому ми творимо лише їх завдання.

Тут вважаю потрібним підкреслити й те, що за ввесь час істнування Генер. Ком. члени його ні разу не ділились у своїй роботі на „партійних" чи „безпартійних", на С. Р., чи С. Д., чи С. С. Ми були в Ген. Комітеті лише членами його. У Центральній Раді й на партійних зборах завжди боронили та проводили військову політику лише згідно з поглядами й дерективами Ґенерального Комітету. Тому, коли далі мені доведеться говорити, що я зробив таке то розпорядження, послав таку то телеґраму, то це не було моє особисте „я"; це була та частина праці Ґенерального Комітету, яку довелось мені виконувати. В Ґенеральному Комітеті не було особистої, окремої політики окремих членів комітету, а була політика, тактика й праця цілого комітету, як суцільного колективу. Коли й були деякі висмики з цього загального правила (про них я скажу при нагоді далі, то вони зразу ліквідувались і праця комітету знову входила в нормальну течію одноцільности.

(Дальше буде).

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

384.

Вілксбаре, Па.

Поклик до збирання жертв на Сиротинець У. Н. Союза застав тутешніх Українців у прикрім положенню, бо робота довгий час ішла лихо і засоби робітників зістали вичерпані. Се одначе не спинило членів чотирох відділів У. Н. Союза і вони використали лихі обставини, бо злучилися разом і устроїли ряд підприємств, на котрих удалося зібрати хоч невеличку суму. Прихід був такий:

З рухомих образів 31. липня	$59.80
З балю 22. жовтня	68.05
З балю 12. листопада	38.40
Пані К. Русенко і Т. Леськів зібрали	38.35
П. Герман зібрав до пушки	6.30
Разом	$210.90

Відділи, котрі злучилися на повисшу збірку: бр. св. Андрея (від. 48), бр. св. Николая (від. 99), бр. св. Івана Хрестителя (від. 223), бр. св. Василія Великого (від. 278).

Неодин скаже, що то дуже мала сума на чотири відділи. І ми думаємо, що можна було зібрати більше, але що робити, як люде не хотять дати?

За комітет, котрий устроював підприємства: **Григорій Русенко**, голова; **Петро Герман**, кас.; **Іван Барнас**, писар.

285.

Нюарк, Н. Дж.

Хвальний Заряде! — Я низче підписаний посилаю Вам чек на 8 долярів, котрі зібрав член нашого товариства, Олекса Присядний. Посилаю спис жертводавців, який прошу оголосити в „Свободі". — **М. Шумейко**, секр. Тов. Вільна Україна, від. 152. У. Н. С.

У ночі чує батько слабий шепіт із діточої кімнати: „Тату, тату, ...мамо". „Певно дитина щось крізь сон говорить" — подумав батько. Але шепіт не стихає. Батько побіг до діточої кімнати і бачить, що синок упав із ліжечка на землю.
— Чомуж ти, — питається батько — не кликав голосніше?
— Бо я не хотів збудити тата! — каже дитина.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

МЕЛВІЛ, Н. ДЖ.

Коляда на Рідний Край.

Висилаємо до Обєднання $33 і просимо розділити так: 23 дол. на Рідну Школу, а 10 дол. на інвалідів. Коляду збирали: Григорій Замойський, Іван Копитко, Йосиф Мисько.

Григорій Замойський.

ВІЛЯМСТАВН, Н. ДЖ.

З коляди на інвалідів і поводян.

В часі Різдвяних Свят зібралися малі дівчата з колядою, щоби призбирати жертву для потерпівших від повені і інвалідів, які в часі світової війни боролися за соборну Україну.

Жертви зложили слідуючі: В. Слободян 1 д., І. Аркатин 1 д., П. Прус 1 д., І. Бабій 1 д., Ю. Мричко 1 д., О. Бабяк 1 д.; по 50 ц.: П. Гульда, В. Грін, І. Костик; по 25 ц.: І. Стадник, Н. Смерецький, А. Лаба, Н. О. Разом зібрано $8.50. Гроші відослано до Обєднання на призначену ціль.

З колядою ходили дівчата і хлопці: Марія Бабій, Марія Слободян, Павліна Прус, Анна Грін, Й. Аркашин, І. Слободян. Возив їх даром автом гром. Олекса Бабяк.

З ТЕАТРУ Й МУЗИКИ.

Зміни в концертах п. Сальомеї Крушельницької.

Просять нас повідомити, що заповіджені на день 11 і 12 марта концерти в память Тараса Шевченка, що мали відбутися в **Скрентон, Па., і Олифант, Па.,** при співучасти п. Сальомеї Крушельницької, в тих днях відбутися не можуть, бо п. Крушельницька буде співати 11. марта в Ню Йорку.

НОВА УКРАЇНСЬКА ЗІРКА.

Фонографічна компанія „Окей" випустила нові рекорди українських народніх пісень. Є це дует відомого нам співака з хору Кошиця п. І. Давиденка і п-ни Віри Барчанівної, що не так давно тому приїхала з Галичини до Ню Йорку. Обоє проспівали на рекорди: 1) Галичанки 2) Ой піду до коліна в лободу.

П-на Барчанівна має гарний, звінкий і приємний голос, який звернув на себе увагу чужинців, знатоків співу і музики.

— Я так щадив урядові гроші, як свої власні.
— Чомуж ти їх прогуляв?
— Бо я і свої власні прогуляв.

Страшна казка.

Т а т о: Розкажу тобі, сину, тепер про те, як організовано кооператив.

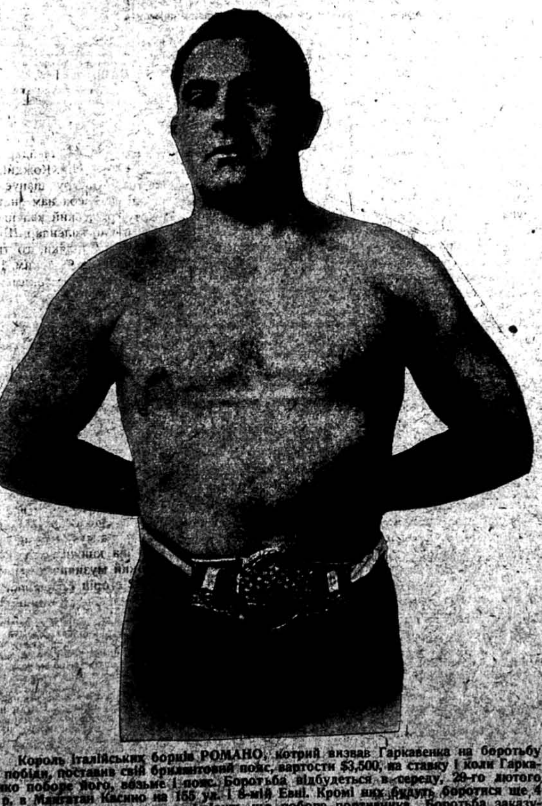
М а м а: Скілько вже я тобі говорила, щоби ти не розповідав страшних історій на ніч. Знов хлопчина не буде спати цілу ніч.

Добра робота.

— Непродукційні видатки ми на 2000 рублів скорністали.
— Це що? В нас на пів міліона.
— ?
— Цілком усю установу закрили.

Вулицею йде пяний, а побачивши незнайомого, питається:
— Скажіть, яка тепер пора: чи на небі світить сонце чи місяць?
— Не знаю, брате, я — не тутешній.

МАЙК РОМАНО БОРЕТЬСЯ З ГАРКАВЕНКОМ.

Король італійських борців РОМАНО, котрий визвав Гаркавенка на боротьбу до побіди, поставив свій брилянтовий пояс, вартости $3,500, на ставку і коли Гаркавенко поборе його, возьме і пояс. Боротьба відбудеться в середу, 29-го лютого б. р. в Мангатан Касино на 155 ул. і 8-мій Евні. Кромі них будуть боротися ще 4 пари. Гаркавенко вправляється і вірить, що поборе противника. Боротьба заказується дуже цікавою. (Оголошення)

ПОЗІР! НЮАРК, Н. ДЖ.! ПОЗІР!

СТАРАННЄМ ТОВ. „БУДУЧНІСТЬ" В НЮАРКУ, Н. ДЖ. при співучасти артиста одеського театру Петра Гурського і дідших аматорських сил в Нюарку

відограється поучаюча драма в 5-ох діях зі співами і танцями, під назвою

ЖАГА

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО ЛЮТОГО 1928 РОКУ

В ГАЛІ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ, 57-59 BEACON ST., NEWARK, N. J.

Початок точно о год. 7.30 вечер. — Вступ 50 центів.

По представленню БАЛЬ до пізної ночі.

Громадяни і Громадянки! Тов. Будучність переконане, що Українська Громада поставиться дуже прихильно до сеї штуки, бо досвід з останніх представлень говорить, що вона любить і високо цінить драми, що правдиво і пристрасно отвирає перед нею душу нашого народу. Драма Жага се серце, поривающа сцена — не сфальшована, щира — ставить нам перед очи українське життя в усіх його фазах. Так не оминайте нагоди, приходіть громадно, приходіть всі! — Комітет. 44-5

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й.! УВАГА!

ГРУПА УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ
ПІД ЧИСЛОМ 334 EAST 14th STREET, NEW YORK, N. Y.
дає театральні вистави

ЗАЗДРОСНІ

і

СВАТАННЯ НА ВЕЧЕРНИЦЯХ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО ЛЮТОГО 1928 РОКУ

Підчас перерви будуть рухомі образці (MOVING PICTURES) і буде співати хор під управою п. Кириченка. 44-5

Початок в годині 7.30 вечер. — Вступ 60 ц. діти 15 цнт.

ПОЗІР! ДЖЕРЗИ СИТІ І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ КОРП. УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ
— відограється —
дуже смішну комедію з співами і танцями в трох відслонах, під назвою:

ПТАШКА ЩАСТЯ або АДАМ В РАЮ

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО ЛЮТОГО 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ ДОМІ,
158-160 MERCER STREET, JERSEY CITY, N. J.

Початок 7.30 вечером. — Вступ 50 центів.

В ролях виступають: Вацлавський, Кералюсова, Журавецький, Котут.

Така смішна комедія, а опісля баль — це має бути досить цікавости, тому просимо о чисельну участь всіх, бо ми певні, що гості будуть вдоволені. 45

ПОЗІР! БРУКЛИН, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

Заходом Українського Робітничого Просвітного Т-ва відограється комедія-оперетку в 3-ох діях, під назвою:

СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО ЛЮТОГО 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ
101 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Початок в годині 4-ій пополудни. — Вступ 65 центів.

По представленню БАЛЬ при добірній музиці до пізної ночі.

Весь дохід в користь „Рідної Хати".

В ШТУЦІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Прокіп Шкурат .... Т. Цап. Павло Кинзюба .... М. Зварич
Одарка, його жінка .... М. Шаликова. Стецько, його син .... О. Азовський
Олена, їх донька ...... Ю. Васильєвна. Осип Скорик .... Ф. Манько
Олексій Кріпак .... П. Федорович. Тиміш .... Г. Г. Хотинчук
Діється в городі Харкові, на Гончарівці. 45

ПОЗІР, БІЗНЕСМЕНИ! ПОЗІР, БІЗНЕСМЕНИ!

Вступайте в члени

СОЮЗА УКРАЇНСЬКИХ ТОРГОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ

Це одинока українська організація в Ню Йорку, якої завданням є піддержувати розвиток торговлі і промислу між Українцями в Злучених Державах. — Адреса: 25—

UKRAINIAN BUSINESSMEN'S ASS'N,
1474 BROADWAY, Room 410, NEW YORK, N. Y.

КОЖДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАТА ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА"

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОТРІБНО РОБІТНИКІВ МУЩИН І ЖЕНЩИН

до розношення циркулярів. Добре заняття. Платня $25 тижнево і висше. Кождий мусить мати $200 готівкою для гарантії. Голоситися від години 5-ої попол. до 8-ої вечером під ч. 427 Hoboken Ave., Jersey City, N. J., близько Five Corners. Питати за п. Drost або Gos. Tel. Montgomery 1520. 41-7

ДЯКОУЧИТЕЛЬ пошукує посади при українській гр.-кат. церкві. Дириґент і музик, грає на скрипці, сильний тенорний голос. Голоситися до: Р. СВОБОДИ, Д. Д. 83 Grand St., Jersey City, N. J. 44-5

ПОШУКУЮ свого мужа Михайла Керда, котрий покинув мене звиш 2 роки тому. Хто би про него знав, або він сам, звольте голоситися до мене. Вернися, дорогий мужу, бо нема кому дітий ховати. Я прошу тобі, мужу все, а ти прости мені, як не хочеш тут бути, то я поїду де ти є. Ще раз тебе прошу, дорогий мужу, відозвися.

АНАСТАЗІЯ КЕРДА,
318 Fifth St., Ambridge, Pa. 44-5

НА ПРОДАЖ ФАРМА 140 акрів у добрім положенню, два доми і стайня та другі потрібні забудовання. Голоситься до: 44-7

HARRY SOWA,
Box 7, Old Bridge, N. J.

НА ПРОДАЖ в Бруклині (Гринпойнт) 3-родинний мурований дім. Ціна $6,000, готівкою $1,000. Близших інформацій уділить 44-5

Ю. ПАВЧАК,
30 E. 7th Street, New York, N. Y.

ПОВІДОМЛЯЄМО Українців в Ню Йорку, що ми отворили Українсько-Американський Ресторант т. зв. „Кофі Пат", 329 E. 14-та ул. Проти Укр. Правосл. Церкви. Просимо Українців нас відвідати. 45-6

К. Миронюк і І. Греш, властителі.

МОЛОЧНА ФАРМА.

В місяць $398 за саме молоко, 185 десятин землі, 26 корів, 1 бик, 4 коні, 6 безрог, 6 індиків, 250 курий, дім 6 кімнат, школа на фармі, річка, 1 миля від стації, де возиться молоко, вся машинерія нова, продається дуже дешево, бо нема кому робити. Голоситься до: 45—

PETER GUZOWSKI,
404 Ann Street, Rome, N. Y.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Гриця Білас зі села Викоти, повіт Самбір, має перебувати у Філадельфії, Па. Хто би про него знав, або він сам, прошу голоситися до: 45-6

STEVE LICHWA,
64 Filer Street, Berea, Ohio.

СТЕФАН ЛІХВА пошукує своїх шваґрів Антона і Василя Вишньовських, мають перебувати в Сиракюз або околиці. Хто про них знає, або вони самі, прошу голоситися до: 45-6

STEVE LICHWA,
64 Filer Street, Berea, Ohio.

ПОДАЄМО до відома нашим Родинам, що звісна вишивачка АННА ВЕРЕТИК виробляє для нашої фірми новомодний устрій і ріжнородні вишивки, гафтом на хрестиками, які хто забажає. Як хочете знати, який новомодний устрій, замовте собі книжочку під наголовком Наше Рідне Вишивок 10 цнт. Краватка до завязування кіно-жовта, вишита, з гербом України, $2.00 за одну. Замовлення разом з грішми шліть на адресу:

NADIE KEMESLO,
507 Bedford Rd., Pleasantville, N. Y.

ФАРМА 95 акрів продається старим чоловік, 65 акрів під плуг, 30 лісу і пасовиска, сад, ріка, стейтова дорога, новий дім 10 кімнат і другі забудовання, 10 корів, 3 конів, 2 коні, 200 курий, авто і другі машини, близько міста і фабрик. Ціна $7,500, готівкою $2,000. Голоситися до: В. КРУГЛЯК, 151 Ave. A, New York City.

АГЕНТИ — Ми вибачаємо вам бізнес і поможемо вам усього ваше цього. Потреба ні капіталу ні вишила. Вільні хвилі або весь час. Можете заробити $50—$100 тижнево. Пишіть: Madison Products, 582 Broadway, New York. 210—

ПОЗІР! — РАДІО ЕКСПЕРТ!

Коли у Вас є Radio і уживаєте батерій, удайтесь до мене, я вам переробло його до Електрики Д. С. Ціна сет переробки $15.00. Вишлі сет переробки до Електрики дармо, позбудетеся видатків на батерії, ваш сет буде потребувати не електричний ...
Голоситися до: 45-6

Г. ХЛИСТУН,
від 6. год. веч. до 8 P. M.
117 E. 7th St., New York, N. Y.
Apt. 27.

[illegible]
1246 [illegible]
Telephone: Orchard 2662

